

“Ti ... prevzeten? — Čemu?”

Ti ... prevzeten? — Čemu? (Pot, 600)

29. april

Kadar se ošabnost polasti duše, ni čudno, da za njo kakor v navezi pridejo vse razvade in pregrehe: lakomnost, nezmernost, nevoščljivost, nepravičnost. Napuha poln človek zaman poskuša vreči s prestola Boga, ki je usmiljen z vsemi bitji, da bi ga zavzel on sam, čigar ravnanje je kruto.

Prositi moramo Gospoda, naj ne dopusti, da bi nasedli tej skušnjavi. Napuh je najhujši od vseh grehov, in najbolj neumen. če koga uspe ukleščiti s svojimi mnogimi utvarami, se napadena oseba oblači v slepila, napolni se s praznino, baha se kakor krastača iz basni, ki je domišljavo napihovala golšo, dokler je ni razneslo. Napuh je zoprn, tudi človeško gledano: tisti, ki se ima za pomembnejšega od vseh in vsega, nenehno občuduje samega sebe in prezira druge, ki mu odgovorijo z norčevanjem iz njegove prazne domišljavosti. (*Božji prijatelji*, 100)
